

Dosarul nr.3ra-1278/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, Rîșcani Central (jud: V.Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: VI.Clima, A.Malîi, E.Palanciuc)

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Servicii Publice,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Serghei
Calmîș împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Procuratura
municipiului Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea
de a primi, perfecta și elibera pașaportul,

împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani și a fost emisă o decizie nouă, de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 1 octombrie 2018 Serghei Calmîș a depus cerere de chemare în
judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Agenției Servicii
Publice, intervenient accesoriu Procuratura municipiului Chișinău cu privire la
recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea de a primi, perfecta și elibera
pașaportul.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a depus cerere cu anexele și
taxele necesare pentru perfectarea pașaportului, în vederea deplasării peste
hotarele țării, la tratament, însă prin comunicarea din 14 august 2018, Agenția
Servicii Publice, SEAI Centru, a refuzat în perfectarea pașaportului, invocând
corectarea informației din dosarul penal.

Nefiind de acord cu comunicarea din 14 august 2018, Serghei Calmîș a
depus în adresa Agenției Servicii Publice cerere prelabilă, solicitând admiterea
cererii și eliberarea pașaportului, însă prin înștiințarea nr.02-2/3-18340 din 11
septembrie 2018 în temeiul art. 4 alin.(1/6) și alin.(1/7) din Legea privind actele
de identitate din sistemul național de pașapoarte, cererea prelabilă a fost
respinsă.

În opinia sa, refuzul enunțat este unul neîntemeiat, deoarece în comunicarea/refuzul pârâtului nu se regăsește nici un motiv plauzibil de refuz în perfectarea pașaportului, conform art. 4 din Legea privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, ci doar se invocă abstract rectificarea unei informații.

La fel, a menționat că în cazul său, dosarul penal nr.99018194 a fost deschis în 1999 și în același an acesta a fost scos de sub urmărire penală, deoarece nu existau probe ce ar fi confirmat vinovăția lui la comiterea infracțiunii.

Totodată, a invocat că cu regret, nu a intrat niciodată în posesia ordonanței respective, iar Procuratura sect. Centru susține că dosarul a fost lichidat. Mai mult ca atât, în sentința pe acel dosar Serghei Calmîș nu figurează, iar termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală a expirat.

La fel, cu referire la faptul că în refuzul pârâtului din 11 septembrie 2018, se face trimitere la art. 4 alin. (16) și alin. (17) din Legea privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, a invocat că un asemenea impediment nu există, deoarece astăzi în privința sa nu există nici o cauză penală deschisă și nu i s-a aplicat nici o măsură preventivă. Statul nu poate nega dreptul incontestabil al persoanei la libera circulație și nici nu poate demonstra existența unor temeiuri clare de aplicare a prevederilor art. 8 al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova. Or, Serviciul Tehnologii Informaționale deține informația despre faptul că ultima măsură preventivă a fost încetată prin ordonanța din 28 martie 2000 și, respectiv, nu există nici un motiv în refuzarea perfectării pașaportului.

Astfel, Procuratura Generală a Republicii Moldova, la rândul său, nu a emis careva acte privind restricționarea anumitor drepturi ale petentului. De asemenea, procuratura a confirmat că în privința acestei persoane nu există sentință de condamnare, ci doar faptul că s-au distrus materialele cauzei penale în legătura cu expirarea termenului de păstrare.

A mai invocat că într-adevăr a fost atras în calitate bănuit/învinuit în dosarul penal (19)99018194 în temeiul art. 89 Cod penal în redacție veche (1964), și i-a fost aplicată măsura preventivă arestul, care a fost revocat definitiv la 28 martie 2000 și ulterior a fost scos de sub urmărire penală, însă aceste circumstanțe în opinia sa nu constituie drept temei absolut pentru a refuza în eliberarea pașaportului.

Reclamantul a subliniat că în repetate rânduri i s-a refuzat eliberarea pașaportului, pe motiv că în baza de date a Serviciului Tehnologii Informaționale figurează informația privind aplicarea arestului, însă nu a fost ulterior prezentat nici document/ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a acestei persoane.

Prin răspunsul Procuraturii sect. Centru mun. Chișinău din 23 ianuarie 2017, i-a fost comunicat că dosarul/cauza penală 1999018194 a fost nimicită în legătură cu expirarea termenul de păstrare și arhiva dispune doar de copia sentinței din 7 decembrie 2000 și decizia Colegiul penal al Tribunalului mun. Chișinău din 22 februarie 2001. Conform acestor hotărâri, condamnat pe cauza

penală respectivă a fost Mihail Sacară, iar numele său nu se amintește nici cel puțin în partea descriptivă a sentinței/deciziei.

Concomitent, Departamentul Instituției Penitenciare, Penitenciarul nr.13 a comunicat la 24 ianuarie 2017, precum că Serghei Calmîș a fost arestat de Procuratura sect.Centru, mun.Chișinău la 27 decembrie 1999, pe cauza penală nr.99018194, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.89 CP în redacția anului 1964. Conform fișei personale deținute de Serviciul Tehnologii Informaționale a fost eliberat de sub arest la 28 martie 2000, în temeiul unei ordonanțe/încheieri emise conform art.82 CP în redacția anului 1964, revocarea sau schimbarea măsurii preventive.

La fel, a menționat că la interpelarea STI al MAI, Procuratura Centru, mun.Chișinău, a indicat faptul că la momentul expedierii cauzei penale nr.1999018194 în instanța de judecată, acesta nu figura în calitate de învinuit și careva temeuri legale pentru refuzul în eliberarea cazierului juridic nu există. Totuși, cazierul juridic nu i-a fost eliberat și pe cale de consecință, nici pașaport.

Conform răspunsului Penitenciarului nr.13 adresat Procuraturii sect.Centru, mun.Chișinău, în conformitate cu ordinul Departamentului Instituției penitenciare nr.228 din 17 noiembrie 2008, termenul de păstrare a dosarelor personale a deținuților eliberați este de 3 ani, astfel dosarul său a fost nimicit fapt ce îi pune în imposibilitate de a face rost de încheierea în baza căreia a fost eliberat sau de ordonanța de scoatere de sub urmărire penală.

Astfel, a conchis că, pârâtul nu a aplicat Legea care trebuia să fie aplicată, evitând să facă trimitere la prevederile art. 27 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, iar condițiile enumerate în art. 8 al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr.269 -XII din 9 noiembrie 1994, în cazul său nu se întrunesc.

În circumstanțele descrise, Serghei Calmîș a depus prezenta acțiune, solicitând recunoașterea ca fiind ilegală a refuzului Agenției Servicii Publice nr.02-2/3-18340 din 11 septembrie 2018 în eliberarea pașaportului, obligarea Agenției Servicii Publice de a primi cererea privind perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova și de a perfecta și elibera pașaportul pe numele său, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pe marginea litigiului.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Calmîș a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o decizie nouă, de admitere a acțiunii, fiind recunoscut ca fiind ilegal refuzul Agenției Servicii Publice nr. 02-2/3-18340 din 11 septembrie 2018 în eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova Serghei Calmîș. S-a obligat Agenția Servicii Publice să primească cererea privind perfectarea pașaportului lui Serghei Calmîș. S-a obligat Agenția Servicii Publice să perfecteze și să elibereze pașaportul lui Serghei Calmîș.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că refuzul Agenției Servicii Publice este unul întemeiat, fiind combătut prin probele prezentate de către reclamant. Însuși din răspunsurile Procuraturii Republicii Moldova până la emiterea refuzului, cât și din răspunsul Procuraturii mun. Chișinău nr. 01-r/19-641 din 28 ianuarie 2019, reiese faptul că, în privința lui Serghei Calmîș nu există careva cauze penale pornite de către Procuratura municipiului Chișinău sau organele de poliție din mun. Chișinău.

La fel, din răspunsurile Judecătoriei Chișinău nr. 514-4043 din 20 mai 2019 și 07-6/2-9266 din 13 mai 2019, nu s-a constatat faptul că Serghei Calmîș a fost condamnat în vreo cauză penală în baza art. 89 din Codul penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că răspunsul nr.02-2/3-18340 din 11 septembrie 2018 al Agenției Servicii Publice este unul neîntemeiat. Or, temei de a refuza cererea nu s-a constatat, nefiind confirmat faptul aplicării careva măsuri preventive în privința reclamantului, respectiv ultimul nu cade sub incidența art. 4 alin. (16) – alin.(17) din Legea privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte nr. 273 din 9 noiembrie 1994.

Din aceste considerente a fost casată hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o decizie nouă, de admitere a acțiunii, fiind recunoscut ca fiind ilegal refuzul Agenției Servicii Publice nr. 02-2/3-18340 din 11 septembrie 2018 în eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova Serghei Calmîș. S-a obligat Agenția Servicii Publice să primească cererea privind perfectarea pașaportului lui Serghei Calmîș. S-a obligat Agenția Servicii Publice să perfecteze și să elibereze pașaportul lui Serghei Calmîș.

Or, în speță faptul neeliberării pașaportului cetățeanului Republicii Moldova Serghei Calmîș Valeri riscă să încalce dreptului la libera circulație.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 8 august 2019, Agenția Servicii Publice a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referințele asupra cererilor de chemare în judecată și de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că acțiunea urma a fi respinsă, deoarece în acțiunea înaintată intimatul nu a argumentat temeinicia pretențiilor sale și nici nu a prezentat probe ce ar demonstra ilegalitatea acțiunilor efectuate de Agenție, or, Agenția a atenționat prin înștiințare că va relua examinarea cererii de eliberare a pașaportului în cazul prezentării informației precum că în privința reclamantului nu au fost aplicate careva măsuri preventive în conformitate cu art. 175-196 Cod de procedură penală.

În concluzie s-a menționat că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre

neîntemeiate de admitere a acțiunii, pe când concluzia primei instanțe referitoare la respingerea acțiunii ca neîntemeiată este una justă.

Prin referințele depuse la 27 septembrie 2019 și respectiv la 22 octombrie 2019, Serghei Calmîș și Procuratura municipiului Chișinău au solicitat ca recursul depus de Agenția Servicii Publice să fie declarat inadmisibil, deoarece recursul enunțat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 mai 2019 (f.d.105) și recepționată de recurenta Agenția Servicii Publice la 30 iulie 2019 (f.d.119). Respectiv, recursul depus la 8 august 2019 (f.d.122) este în termen.

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția Servicii Publice în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea

acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de Agenția Servicii Publice nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Servicii Publice.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Agenția Servicii Publice se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu